

32

EL MERCADAL

Revista de Corçà, Casavells, Matajudaica i Cassà de Pelràs

juny 2016

HORARIS/SERVEIS

Ajuntament:

De dilluns a divendres de 10:00 a 13:30

Dilluns de 17:00 a 20:00

Consultori municipal:

Dilluns, dimecres i dijous de 9:00 a 13:00

Dimarts i divendres de 12:00 a 13:00

Punt de Trobada:

Dilluns, dimecres i divendres

de 9:30 a 13:00 i de 15:00 a 19:00

Punt de Trobada Casavells:

A convenir segons veïns

Correus:

De dilluns a divendres de 9:00 a 10:00

Centre Cívic:

Cada dia de 13:30 a 21:00

Cap de setmana: obert tot el dia

Dilluns tancat

Mancomunitat:

Dimarts de 11:00 a 14:00

Dijous de 17:00 a 20:00

Llar d'infants:

De dilluns a divendres de 9:00 a 17:00

DADES D'INTERÈS:

Ajuntament

972 63 00 51

Fax

972 63 04 28

Email:

ajuntament@corca.cat

Web:

www.corca.cat

Consultori

972 63 05 63

Farmàcia

972 63 00 83

CAP

972 64 38 08

Punt de Trobada

Corçà

972 63 00 72

arc@corca.cat

cultura@corca.cat

elmercadal@gmail.com

Escola

972 63 00 79

Parròquia

606 24 05 74

Emergències

112

Sarfa

972 64 09 64

Renfe

902 24 02 02

Mancomunitat d'aigües

972 63 01 71

Urgències (mancomunitat)

629 37 32 56

Llar d'infants

972 63 06 61

Mossos d'Esquadra

088

Bombers

085

Gencat informació

012

anuncia't

Aprofitem aquest espai per fer una crida a totes aquelles empreses que desitjarien col·laborar amb la revista com a anunciants.

	2 rev	1 rev
Contraportada	190 €	105 €
Quart de pàgina	100 €	60 €
Octau de pàgina	65 €	40 €

Aquests preus
són sense IVA

EDITA: **AJUNTAMENT DE CORÇÀ**

CONSELL DE REDACCIÓ: **Gaietà Casaponsa, Benvingut Dalmau, Jordi Fontanals, Carme Garriga, Núria Gelabert, Carme Güell, Cristina Juanola, Laura Pantrigo i Quim Vall-llosera.**

DISSENY PORTADA: **Montse Dalmau.**

COL·LABORADORS: **Entitats del Municipi, Lluís Aracil, Enric Frigola, Santi Esteva i Moisès Puig.**

COORDINACIÓ: **Carme Garriga i Laura Pantrigo.**

SUMARI

Serveis	2
Editorial	3
Experiències i vivències	4-5
El Mercadal pel món	6-7
Dia a dia	8-12
Articles	13-15
L'ajuntament informa	16-18
FIMAC	19-20
Sortides de diumenge	21
Des de l'escola	22
El català correcte	22
Entrevista	23-25
Les entitats parlen	26-31
Receptes	32
Sabíeu que	32
Passatemps	33
Tastets	34-37
Agenda	37
El poble opina	38
Les 10 diferències	39

"No tenim wi-fi, parlin entre vostès". Aquesta frase, escrita en un cartell i penjada a diversos locals públics, ens dóna una idea de com s'han apoderat de nosaltres les dites noves tecnologies.

No és que ara passin més coses que fa 100 anys és, simplement, que ens en assabentem abans. Qualsevol notícia que passi ara, en uns minuts pot haver donat la volta al món..., però sabem com es diu el nostre veí? Podem felicitar el Nadal a centenars d'amics en un únic whatsapp..., però quant de temps fa que no sentim la veu de la majoria d'ells? Podem enviar i reenviar correus electrònics amb acudits, vídeos amb paisatges meravellosos, fotos excepcionals, recull de frases cèlebres i antològiques..., però quan fa que no li dediquem una frase nostra a algú? Penjarem fotos de les nostres vacances a Instagram..., i deixarem de fer les trobades amb els amics on comentàvem els respectius viatges. La gent sabrà de nosaltres per Facebook, o no sabrà...

Quants cops hem entrat en un bar o restaurant i hem vist en una mateixa taula a la majoria de persones mirant-se el mòbil? Segur que ho hem criticat fins que ens hem assegut i, llavors, hem començat a mirar el nostre, de mòbil, deixant poc espai per gaudir de la companyia amb qui hem arribat.

Sovint, l'únic contacte que estem disposats a tenir amb gent que han passat per la nostra vida -o que en són part per raó de família, veïnatge, professió-, és el fred missatge telefònic que els enviem. En aquests moments valdria la pena recordar quina és la nostra sensació quan pel nostre aniversari ens arriba la felicitació estàndard, freda i impersonal del director de la nostra oficina bancària, o encara pitjor, la d'aquells grans magatzems que tenen un logo verd; acabem pensant "per què ho fan, per què perden el temps?"

Al mes de març d'enguany ha sortit publicada una notícia que s'ha considerat escandalosa; una dona xinesa ha estat trobada morta dins l'ascensor de l'edifici on vivia. Per si mateix, es podria considerar normal la defunció d'una persona, independentment de que el lloc no fos el més habitual. El sorprenent, doncs, no és això, sinó que fes un mes que s'hi havia quedat tancada, en aquell ascensor!!! No tenia amics, veïns, familiars...? Una altra persona, fa més anys, va morir al seu lloc de treball un dilluns, però cap dels 23 companys de feina es va donar compte. Va ser el dissabte quan, segurament per primer cop durant aquella setmana, algú se li va adreçar; la persona que feia la neteja de l'oficina li va preguntar que hi feia treballant en cap de setmana, i es va donar compte que era mort. No tenien amics, veïns o familiars, aquestes persones? El cas de l'empleat, és més greu, doncs ni els propis companys s'hi van relacionar durant 5 dies.

Afortunadament, allà on no arribem els éssers civilitzats, hi arriben els que no ho són (?) tant. Dos exemples: Un gos va estar dos mesos (novembre-15 fins a gener-16) a la porta d'Urgències de l'Hospital d'Antequera esperant a que sortís el seu amo, amb qui va arribar per una malaltia d'aquest, qui finalment va morir. Un altre va ser Hachiko, un gos japonès que va anar cada tarda, durant 9 anys (1925-1934), a l'estació on hauria d'arribar el seu amo, però que havia mort.

Li podem dir progrés, però també li escauria deshumanització. Estem atrapats per uns sistemes de comunicació que porten a tot el contrari, a la incomunicació. És una contradicció per reflexionar-hi.

experiències i vivències

ALS ANYS 40 LA FAMILIA GASULL PONSATI

Carme Garriga

Durant la sembra, aprèn. A la collita, ensenya. A l'hivern, gaudeix.

William Blake

Miquel Gasull i Ponsatí va néixer l'any 1931, fill de Pere, veí de Casavells i de Carme, veïna de Sant Llorenç de les Arenes.

L'avi d'en Miquel, en Josep, va fer el servei militar a Manila (capital de Filipines, llavors colònia espanyola). En aquella època els nois que feien el servei militar a les colònies, com a compensació dels anys donats a l'estat tenien una feina estatal i una pensió. En Josep va treballar com a "peón caminero" (la seva feina era refer el camí de Corçà a la Bisbal i mantenir-lo). En Josep només va tenir un fill, en Pere, que va poder anar a estudiar secretariat als Germans Maristes de la Bisbal (era dels únics joves del poble amb estudis) i va examinar-se a Madrid, però no va obtenir plaça, així que al tornar va decidir arrendar terra i posar-se a fer de pagès, com la majoria de la gent del poble. Es va casar amb la Carme, dona de molta empenta i coratge. Van viure al carrer de Sant Genís de Casavells i van tenir tres fills. Durant el govern republicà, els que manaven al poble necessitaven algú amb estudis per portar els assumptes de l'Ajuntament i van triar en Pere, però quan va acabar la guerra el bàndol guanyador el va posar a la presó. Injustícies de la guerra. Al cap d'uns mesos va tornar a casa.

En plena guerra i postguerra la vida era dura i es treballava per menjar, no hi havia feina per a ningú i la gent sobrevivia com podia, cuidant els horts, cultivant la poca terra que tenien i fent créixer una mica de bestiar. Ells tenien tres vaques, dos porcs, una euga, quatre bens, un burro i algunes gallines. Amb això anaven sobrevivint. Els animals vivien a la part de baix de la casa i ells a dalt.

Els pagesos petits treballaven unes poques vessanes -una vessana equival a 2.187 m²- els pagesos mitjans ja en treballaven unes 25-30 i els grans propietaris del poble o de pobles veïns en treballaven 100-200.

Tota la feina es feia a mà i amb l'ajuda d'animals. A l'hort es plantaven, sobretot, patates, cebes, alls i bledes que garantien un àpat diari; també arbres fruiters com presseguers, pomeres, figueres o cirerers. Així, de tant en tant, podien descansar a l'ombra i tenien alguna fruita per menjar. Als camps es plantaven cereals, blat, civada o blat de moro només si es podia regar. Es treballava amb l'aixada. Les dones anaven sempre darrere l'home, fent garbes (feix d'espigues lligades amb l'ajuda d'un garrot), mentre els nadons i infants descansaven sota les figueres. Un jornal d'una dona era d'un duro al dia. La dona, en el món rural, feia doble o triple jornada. De dia colze a colze amb l'home i al vespre a casa cuidant del marit, fills, pares, sogres...

Els sembrats produïen poc perquè no es ruixaven, ningú treia l'herba, no hi havia adobs, depenien totalment del temps. Per regar primer es va fer amb regadora i després es van anar inventant estris per poder agafar aigua dels rius per portar-la al camp.

A la riera sempre hi havia aigua i també anguiles, que es menjaven. Allà, els vaillets del poble van aprendre a nedar. Aquella estona era el seu esbarjo, la seva festa.

L'escola del poble era mixta, com en tots els llocs molt petits, i en castellà. Els símbols franquistes eren presents en el dia a dia de la gent, la religió cristiana també.

Es menjava el que es collia, es portava el blat a la farinera de Can Suñer a la Bisbal i et donaven uns cupons de pa per a l'any. També es portava farina a cal fideuer i se'n feia pasta per fer escudella, aliment bàsic de l'època.

La família Gasull-Ponsati va decidir que per guanyar-se la vida fent de pagès necessitaven més terra i més espai per criar animals, així que van comprar el camp on viuen ara i van començar a expandir-se. El matrimoni havia perdut el fill gran; en Miquel, el mitjà, treballava de jornal·ler a Matajudaica i anava estal·liant diners i el petit encara anava a l'escola.

L'any 51 en Miquel es va casar amb la Montserrat Puig d'Ullastret i junts van formar una gran família i van ampliar l'explotació ramadera i agrícola. Van tenir 30 vaques de llet que al principi es munyien totes a mà. La llet es guardava en cantines de 25 litres que es portaven a coll fins al camió que passava a recollir-les. Més tard van fer l'estabulació i van posar màquines munyidores. També feien créixer 10-12 vedells l'any. Un vedell d'uns 300 quilos el pagaven a 500 pts quilo; m'explica en Miquel que en proporció un vedell val igual que 50 anys enrere, per això ara, per guanyar-se la vida cal engreixar-ne molts. També van començar a motoritzar-se. Els primers tractors venien de l'estranger i per comprar-los s'ajuntaven uns quants pagesos formant cooperatives i els compartien. El primer tractor propi que van tenir va ser un Massey petit, després un Massey més gran i el tercer que van tenir va ser un International. Ara treballen amb un CASE IH. Aquells motors senzills d'abans han passat a ser sofisticats ordinadors. Amb aquestes màquines la feina és molt més lleugera i un home sol pot treballar molta més terra. També l'enginyeria agrícola ha aportat molts coneixements per augmentar la productivitat dels conreus. Tot ha canviat molt, l'única cosa que segueix inalterable a la vida del pagès és el respecte i l'amor a la terra i als seus fruits. Fer de pagès no és només una feina, és una manera d'entendre i viure la vida.

Per a la Montserrat Puig, una gran dona.

el Mercadal pel món

Em dic Blanca i sóc una enamorada de les llengües i les cultures del món. Imagino que és per aquesta raó que sempre m'ha atret el fet de viatjar, descobrir racons fins aleshores ignorats pel meu saber, conèixer persones d'indrets diferents i noves maneres de fer.

I és que, viatjar, és el millor màster de la vida, em va dir una vegada un cosí meu.

Tanmateix, però, un petit apunt a tenir en compte: viatjar amb bitllet de tornada no és el mateix que establir el teu niu a l'estranger.

No sé si el que aquí explicaré es pot generalitzar i aplicar a tots els catalans que han deixat la nostra estimada terra, però crec que en algunes de les coses hi poden estar d'acord. Potser llegireu tòpics, o potser no: simplement em limitaré a explicar la meua realitat.

Setembre del 2012: llicenciatura de Traducció i Interpretació oficialment *finiquitada*. Per fi! –vaig dir. Era el moment d'obrir les ales i aixecar el vol cap a l'estranger i, aquesta vegada era un viatge sense data de tornada. Aquest era el meu primer gran projecte; una idea meditada, estudiada que el govern espanyol va contribuir a fer-la realitat. Així que, transportaria la meua casa (dos maletes i una motxilla) a 1500 kilòmetres de casa, concretament a Düsseldorf, una ciutat alemanya de la regió de la Conca del Ruhr, i considerada l'any 2015 una de les 6 ciutats del món amb més qualitat de vida, segons la revista internacional Forbes.

Miro enrere i penso: mare meua quantes coses viscudes en tres anys i mig, quanta gent que he conegut, quantes experiències viscudes i n'he vistes de tots colors i de totes les tonalitats i, tot i així, estic convençuda que encara em queden molts moments per viure aquí, perquè ja us puc avançar que el meu relat no acaba amb bitllet de tornada a Catalunya, de moment encara queda molt per cremar en aquesta etapa.

Quan vaig arribar a Alemanya el 23 de setembre de 2012 una coneguda em va acollir a casa seva. Evidentment des de Catalunya ja havia mogut fils burocràtics i havia fet *networking* perquè el meu aterratge al nou país fos el més amè possible. Amè, ha ha ha quin riure (irònic, és clar!). Tot i que el programa del govern espanyol en el qual participava s'ocuparia de gran part de la burocràcia, no us podeu ni imaginar quina odissea és establir-se a Alemanya. Mare de Déu Senyor, que Jesús ens agafi confessats! Vas a l'oficina X per fer la gestió Y i et diuen que et falta el document Z. Evidentment sempre has de demanar hora i normalment no és d'un dia per l'altre. Au doncs, sant tornem-hi: truca, fes-te entendre en alemany i explica la situació, i torna al punt inicial de la gestió, aquesta vegada amb el paper Z i per curar-te d'espants, jo ja hi anava amb el

"carpessano" on tenia tota la documentació de tot. Encara que fos una gestió del banc, si cal portaria la factura de la perruqueria, per si les mosques... En aquest país, creieu-me, mai se sap per on et poden sortir!

El primer any, doncs, tot era nou, no només la burocràcia, sinó els horaris. Fins i tot la pel·lícula programada pel *prime-time* (hora de màxima audiència) que a Catalunya és a les 22, aquí és a les 20.15h. Això ajuda, és clar, a anar a dormir més d'hora.

Crec que ja puc dir que estic adaptada, però, això no significa que aquest país em deixi de sorprendre amb la perseverança amb la qual es fan les coses.

Buscar feina: quan se'm va acabar la beca vaig haver de buscar feina, i ja us puc dir ara que és un procés lent. No pots decaure i necessites el suport moral i incondicional d'amics i família per seguir lluitant i buscant. Sort en tenim, d'ells, perquè sense la família moltes vegades ja hauríem llençat la tovallola.

Tornant a la burocràcia, crec que puc parlar per molts catalans i dir que a vegades m'he sentit com si em tractessin amb inferioritat, no com a una expatriada, sinó com a una immigrant, amb la connotació negativa que aquesta paraula conté. No parles un alemany com un nadiu, no saps com funciona el sistema però necessites una feina. El procés pot durar de 2 a 10 mesos, que és el que jo vaig tardar a trobar una feina. I aquí no és perquè hi hagi crisi, sinó perquè miren molt bé els perfils i cada feina és molt específica. Un exemple: una venedora de pa li serà difícil trobar una feina com a venedora a una botiga de roba. A Catalunya, en canvi, crec que hi ha més flexibilitat d'oportunitats, si més no parlo de la meva experiència.

En aquesta zona d'Alemanya hi ha molta indústria i per això hi ha suficients llocs de treball per a la majoria de gent que viu aquí. Els catalans que "pol·lulem" per aquesta regió germànica no només tenim una feina, sinó que tenim una feina amb unes condicions laborals que a Catalunya ni tan sols les hauríem contemplat. No parlem només de sou, sinó de respectar els horaris, de les oportunitats d'ascendir a la feina, de la quantitat de vacances, etc. Amb això, tanmateix, no vull dir que a Catalunya tot sigui al contrari i negatiu, però sí que crec que aquí el treballador és més respectat. Potser és per aquesta raó que, a curt termini, no contemplo tornar al meu estimat Empordà.

Parlant de l'Empordà puc dir que tinc el gran privilegi de visitar-lo de tant en tant i gaudir-lo juntament amb la família, a qui, per cert, es troba molt a faltar quan un viu a l'estranger. Es troben a faltar els dinars de diumenge, les sobretaules (a Alemanya no coneixen aquest concepte), les anades a mercat amb els papes, les abraçades espontànies de bon matí i llavors, els tòpics però que són ben certs, el sol, el mar, l'espontaneïtat, la cultura i un llarg etcètera. Però bé, el destí ens ha portat a viure aquesta etapa, que, personalment, la considero molt enriquidora i ben cert és que quan tornes a casa valores cent vegades més tot el que tens! L'Empordà és per a mi un dels millors racons del món, si els comparo amb llocs com, Arequipa –Perú, Rochester –Estats Units, Boracay –Filipines o Berlin –Alemanya.

Com ja haureu sentit moltes vegades, no es pot tenir tot en aquesta vida, diuen i és ben cert. Jo tinc el cor dividit entre Düsseldorf, on puc gaudir d'una ciutat prou gran per trobar-hi diversitat cultural, musical, gastronòmica o de flora i tot sempre amb un idioma estranger –com ja us he comentat, els idiomes és el meu món–, però prou petita com per poder-hi pujar una família, i Barcelona i l'Empordà, els dos llocs on he passat anys de la meua vida i on sento que pertanyen les meves arrels.

Per tant, sí, les condicions laborals a Alemanya són millors si les comparem amb Catalunya, però en canvi, aquí, en tenim d'altres coses com la família, els amics o el pernill ibèric. No podia acabar aquest petit relat sense dir que he après a apreciar el que es té al moment i a sentir-se del lloc on hom és feliç, sigui a Alemanya, Filipines, Noruega, Perú, etc.

Düsseldorf, maig de 2016

Blanca Matas Güell

12 de desembre

Corçà amb la Marató. El 12 de desembre Corçà va col·laborar amb la Marató de TV3 organitzant una jornada d'activitats adreçades a la mainada i un dinar popular.

Quin goig que feia la sala! Mentre els nens i nenes esbrinaven en què consistien els tallers, els grans s'ho miraven tot esmorçant.

La trobada es va tancar amb una arrosada popular i un concert de sobretaula a càrrec de *Les Veus de Parlavà*.

Va ser un dia molt bonic i solidari en el qual es van arribar a recaptar 1.303,95 euros.

Moltes gràcies a tots els que van aportar el vostre granet de sorra!

13 de desembre

Santa Llúcia a Casavells i Matajudaica. A Casavells i Matajudaica van celebrar la Festa de Santa Llúcia.

Després de la Missa de festa major van tenir el goig d'escoltar la *Coral Yes the Music* de la Bisbal.

Per finalitzar la festa els assistents van poder gaudir d'un aperitiu al pati de la rectoria.

18 de desembre

Catalunya Music Experience. S'apropa el Nadal i els alumnes de l'escola El Rodonell, com cada any, ens ho recorden oferint-nos un magnífic espectacle de cançons populars catalanes, *Catalunya Music Experience*. Va ser un veritable èxit i es va aprofitar per fer un petit homenatge a la tant estimada Dolors Tubert, que durant anys havia dirigit i assessorat tots els espectacles de l'escola.

Enhorabona a tots plegats, esteu fets uns veritables artistes!

I en acabar un toc ensucrat, la Fira Dolça, amb els pastissos portats per les famílies.

22 de desembre

El patge del Rei Baltasar visita l'escola.

El patge del Rei Baltasar ve de terres molt llunyanes per recollir les cartes que els nens i nenes de l'escola han escrit per Ses Majestats els Reis Mags.

Molt content i agraït amb la rebuda, escolta amb atenció el vers i la nadala que li tenen preparada.

També mengen xocolata amb melindros gràcies a la gentilesa de l'AMPA de l'escola.

24 de desembre

La festa del Caga Tió. Com no podia ser d'una altra manera, el dia 24 de desembre a dos quarts d'onze del matí els nens i nenes de Corçà esperaven impacients fer cagar el tió a la Plaça del Firal. Com que es van portar tots molt i molt bé, el tió va cagar un conte a cada nen i després, grans i petits, van poder ballar una estona a ritme de la música d'*El Pot Petit*.

24 de desembre

El Punt de Trobada celebra el Nadal. Ben guapes i eixerides les àvies del Punt de Trobada celebren el Nadal amb un bon berenar!

25, 26 i 27 de desembre

Quina de Nadal. Les festes de Nadal no serien el mateix si no tinguéssim la nostra sala plena de gent i de regals! La Colla Gegantera rebia una gran gentada en la 22ena edició de la Quina a Corçà. Quatre tardes molt distretes on es van repartir grans premis i regals. Enhorabona a tots els geganters per la feina ben feta!

1 de gener

Carter Reial i Reis a Casavells i Matajudaica. Enguany el dia 1 de gener a les 6 de la tarda vam rebre la visita del carter reial a Matajudaica. Els nens i nenes varen poder entregar a mà les seves cartes i demanar els seus desitjos. I el dia 5 de gener vam veure arribar a la pista els tres Reis Mags. Va ser un esdeveniment molt feliç per a tots els petits i grans poder rebre la seva visita. Vam acompanyar la trobada amb una bona xocolata desfeta.

5 de gener

Arribada dels Reis Mags a Corçà. Són les set de la tarda, plou a bots i barrals i Ses Majestats Els Reis Mags arriben a Corçà carregats de regals i il·lusió per a tot el poble. A causa del mal temps, aquest any no han pogut fer el seu recorregut habitual i Melcior, Gaspar i Baltasar

són rebuts a la Sala Municipal amb una xocolatada. Reparteixen caramels i pilotes per a tothom i ens expliquen que estan molt contents de veure que tenim un poble amb nens molt bondadosos. Ens comenten, també, que vénen molt cansats i amb una mica de gana i que agrairien molt poder beure un got de llet abans de començar a treballar.

17 de gener

Festa de Sant Sebastià. Una vegada més i com ja és tradició al nostre poble, el tercer diumenge de gener celebrem una missa a l'ermita de Sant Sebastià. Ben mudats, escoltem La Coral de Corçà que posa música a l'ofici i ens convida a cantar els goigs tots plegats. Amb la gentilesa dels veïns del carrer finalitzem la festa amb un bon pica-pica.

31 de gener

Cargolada a Casavells i Matajudaica. Els pobles de Casavells i Matajudaica vam fer un dinar popular a la pista el dia 31 de gener. Hi van assistir unes 60 persones. El menú eren cargols secs fets a la cassola amb allioli i salsa de tomàquet. Tot això era cuinat per dones i homes del poble. De segon, cuinat per la comissió, hi havia

un saltejat de gambes, bolets i salsitxes. El vi que es va servir era un detall d'un veï del poble, "Conpalillos" del Mas Pesadita. Felicitats a tots els cuiners i als que van participar-hi.

Del 29 de gener al 4 de febrer

Carnestoltes. Tips de menjar neules i torrons donem la benvinguda a una de les festes més divertides de l'any, el Carnestoltes. Ben peculiar i divertit, en Super Mario Bros arriba a l'escola El Rodonell, per explicar en què consistiran les consignes al llarg de la setmana. El dijous, els alumnes de l'escola celebren una desfilada de disfresses i els més petits de la llar d'infants La Bòbila es disfressen de crancs. Tots feien molt bona fila!

16 de febrer

Jubilació senyoreta Irene. El 16 de febrer d'enguany ha sigut un dia molt especial i entranyable per l'escola de Corçà, perquè es jubilava una gran mestra, la senyoreta Irene. L'escola es va traslladar a la sala municipal on van fer-hi una xocolatada i també va haver-hi alguna sorpresa, com els dibuixos que cada curs li va regalar. Sens dubte, va ser un dia diferent i molt emotiu. Gràcies per tot, senyoreta Irene!

6 de març

Calçotada a Casavells i Matajudaica.

El 6 de març vam tornar a fer un dinar popular. Aquesta vegada hi vam participar unes 80 persones.

De primer plat es va menjar calçots (fets i collits per un veí del poble). La salsa també era casolana i feta per dones del poble.

De segon hi havia carn a la brasa. El vi tornava a ser detall del Mas Pesadita.

I de postres vam menjar uns boníssims bunyols de crema de Cal Flequer de Casavells.

Felicitats per aquest menú tan bo i esperem repetir-ho l'any vinent.

16 de març

Xerrada de Treball social al Centre Cívic. Sílvia Mas, treballadora social, ve al Centre Cívic a explicar-nos en què consisteix la seva professió, en una xerrada participativa i oberta a tot tipus de preguntes. Una trentena de persones vénen a conèixer com s'aborda la dependència des del treball social.

Un tema que cada vegada pren més rellevància degut a que l'esperança de vida és més llarga.

18 de març

Dia de la Dona. El divendres 18 de març el Grup de Dones ens van preparar un vespre ambientat als anys seixanta, per estrenar la nova obra de teatre **Les cunyades**. Aquest any, interpretaven la part més còmica i divertida de la tertúlia d'un grup d'amigues, mestresses de casa, al reunir-se per enganxar cupons de regal. Una comèdia fresca i divertida que ens va garantir un grapat de rialles. Quasi dues hores més tard va arribar l'hora del sopar.

2 d'abril

Futbol al Centre Cívic. Dos quarts de nou del vespre i nervis! El Centre Cívic projecta un dels partits més esperats de la Lliga, el Clàssic del Camp Nou.

9 d'abril

Concurs Scratch a Robolot. Tres alumnes de l'escola El Rodonell, la Camila, en Gael i en Tim van participar al concurs de scratch dins el certamen de Robolot.

Ho van fer molt i molt bé, i en Tim i en Gael van guanyar el primer premi de la categoria de 5è i 6è de primària. Enhorabona i moltes felicitats a tots!!

10 d'abril

Projecte Tots Fem Pati. La Llar d'Infants La Bòbila comença a agafar forma i a fer molta patxoca.

S'inicia el projecte Tots Fem Pati amb l'ajuda de les famílies.

Pares, mares i educadors treballen per construir un pati bonic i estimulant per als 28 nens del centre.

El resultat ha sigut realment un èxit i de ben segur que els nens n'estan encantats.

15 d'abril

Monòleg al Centre Cívic. Dos quarts d'onze del vespre i el Centre Cívic ja és

ple de gom a gom. Després d'uns anys retirat dels escenaris, el veí del nostre poble, Jordi Poch, torna carregat d'humor amb un nou monòleg que no ens deixa parar de riure

23 d'abril

Sant Jordi. Un any més, l'escola El Rodonell celebra el lliurament de premis del concurs de dibuix i redacció. Aquesta vegada el tema era "Va de monstres".

El divendres al matí, van treballar les emocions amb l'ajuda d'alguns familiars que venien per explicar contes; cada classe estava ambientada amb un color diferent i cada un d'aquests simbolitzava una emoció. Va ser molt divertit, i com que la Ció feia 50 anys es va apropiar per cantar-li una cançó.

24 d'abril

FIMAC. El temps ens feia patir una mica, però finalment el sol ens va acompanyar en la tercera edició de la Fira de la Mascota i l'Animal de Companyia. (Pàgines 19 i 20).

Continuarà...

AUTOSERVEI

DARDER-TUBERT, S.L.

c/ Marina, s/n
Tel. 972 63 00 33
17121 **CORÇÀ**

"Escapada al més autèntic Empordà"

VISITES GUIADES I PROMOCIÓ TURÍSTICA DE CORÇÀ 2016

A primers de maig es va presentar a la Bisbal l'**Escapada al més autèntic Empordà**. El projecte ha estat impulsat pels Ajuntaments de la Bisbal d'Empordà, Forallac, Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura, Corçà i Ullastret, en el marc del Pla Estratègic de Desenvolupament Econòmic Local i compta, també, amb el suport de l'Agència Catalana de Turisme i el Patronat de Turisme de la Costa Brava. Durant sis mesos s'ofereixen visites guiades a espais singulars, fins ara tancats o amb perspectiva nova i vol aconseguir captar i retenir el turisme en el territori al llarg de l'any. Acabada la visita es lliura un val descompte que es pot utilitzar en la llarga llista d'establiments adherits.

"Escapada al més autèntic l'Empordà" ens apropa al poble medieval de Monells o a Peratallada, poble natal del primer president de la Generalitat de Catalunya. Permet gaudir de la ciutat ibèrica més gran d'Espanya, a Ullastret. Es pot gaudir del monestir de Sant Miquel de Cruïlles i contemplar l'interior d'una joia del romànic català, conèixer la indústria viva de la ceràmica de la Bisbal en una antiga fàbrica, Museu Terracota, o visitar el poble de Corçà fins arribar a l'interior d'una casa d'indians explicada pels seus familiars.

Després de conèixer més el poble, la visita ens acosta a Villa Luz, la casa que va fer construir un dels indians de Corçà, Claudi Carbonell. Podrem entrar a la casa, gaudir dels jardins tot escoltant la història del Sr. Claudi explicada pels seus descendents.

Visites:

Dissabtes

14 de Maig, 4 i 25 de Juny, 16 de Juliol, 6 i 27 d'Agost, 17 de Setembre i 8 i 29 d'Octubre

Hora: 18.30h.

Durada: 1h 30min

Plaça del Firal (davant l'església)

Preu: 3€ - Menors de 8 anys gratuït

Cal reserva prèvia - Tel. 972 63 00 51

CONEGUTS, SALUDATS I ALGUN AMIC

Enric Frigola - Periodista

La plaça de Banyuls, on feia anys que havia anat a viure, plena de gom a gom per acomiadar-la. Les veus de Marina Rossell i Gisela Bellsolà trencaven l'aire d'aquell dia d'abril del 2015, clar i assolellat, amb cançons de la seva autoria. Parlaments de les autoritats i dels seus familiars. L'actual president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart; el cantant Josep Tero; Joan Carles Doval, de la discogràfica Picap, i la resta d'amics que havíem arribat aquell matí des de la Catalunya Vella, amb el cor encongit. Cap representació política de la Generalitat de Catalunya o del PSC, on ella havia militat durant molts anys. Poc més tard, en l'últim-últim adéu, Rafael Subirachs deixava anar un cant/crit de dolor per qui durant 50 anys va ser una de les veus més emblemàtiques de la Nova Cançó, que havia mort hores abans, als 95 anys, just en l'aniversari de la proclamació de la República, la defensa i el record de la qual va esdevenir un dels eixos del seu pensament polític.

TERESA REBULL, nascuda a Sabadell, va viure la República i la posterior guerra civil com a militant del POUM. Empresonada diverses vegades, mai no va poder oblidar la seva estada en una txeca, prop del Palau de la Música Catalana, o a la presó de Figueres. Encara no amb 20 anys es va exiliar a França, on, anys després, va viure plenament l'eufòria cultural parisenca i, fortament impressionada per un recital de RAIMON a l'Olympia de París, va decidir emprendre la carrera de cantautora, que va culminar amb gairebé una trentena de discos, tot i que molts d'ells van passar completament desapercebuts a Catalunya. El seu activisme cultural agitava sobretot la Catalunya Nord, on residia, tot i que va actuar sovint a Catalunya, a diversos llocs de la península, així com a França, Itàlia i Algèria. Sempre cantant en català.

Lluís Llach va portar-la a Catalunya a començaments de la dècada dels 70, on va enregistrar el seu primer disc amb la cançó que amb el pas dels anys ha esdevingut la més emblemàtica de la seva carrera: *Paisatge de l'Ebre*, un colpidor poema sobre la guerra civil del poeta badaloní Gual Lloberas, i que Marina Rosell ha incorporat en el seu últim disc a manera d'homenatge. Amb els anys va compondre la lletra i la música de belles cançons, però també va manllevar poemes de poetes catalans tan reconeguts com Salvat-Papasseit, Maria Mercè Marçal, Miquel Martí i Pol, Rosa Leveroni, Jordi Pere Cerdà o Josep Sebastià Pons, entre molts altres. Un disc monogràfic dedicat a Salvat-Papasseit va obtenir el gran premi Charles-Cros, un dels més importants que s'atorga a França i gairebé mai a una obra no interpretada en francès.

La meva feina de comunicador i la seva de cantautora van convertir aviat la nostra relació professional en una relació d'amistat que vam mantenir fins a l'últim moment.

El correu electrònic va ser durant molts anys la nostra millor via de contacte. Els seus missatges expressaven sobretot en els últims anys de la seva vida la seva decepció per la manca d'unitat de les forces polítiques catalanes davant la manca de sensibilitat pels temes socials, la seva preocupació per la marxa del procés, així com l'oblit a què va ser sotmès el POUM. Tenia l'esperança de poder saber algun dia on reposa el cos de l'Andreu Nin.

Com altres militants del POUM, TERESA REBULL, es va adherir a la causa política del PSC, partit del qual deixà de ser-ne militant decebuda per la seva dependència del PSOE. «*En Pep sempre m'ho deia... fins que el PSC no volí sol no farem mai res...*» En Pep Rebull era el seu marit, del qual va prendre el seu cognom artístic; ella, en realitat, es deia Teresa Soler.

Poc abans de morir va escriure a Hollande, president de la República Francesa, reclamant i exigint atenció per la llengua i la cultura catalana en general a la Catalunya Nord. Una carta enèrgica, dura, amarga, que tingué una resposta del tot protocol·lària.

Poques hores abans de morir, vaig rebre el seu últim correu. Gairebé no s'entenia res, però enmig de tanta lletra desgavellada s'hi podia llegir la paraula "unitat". Dies abans li havia fet notar que tenia dificultat per llegir els seus missatges informàtics. Em va contestar: «*No passa res, és el meu gat, que es passeja pel teclat de l'ordinador quan t'escriu.*»

opina i col·labora

Aquest és un espai creat per a tots aquells i aquelles que tinguin ganes de fer-nos arribar un escrit o una opinió. També podeu enviar imatges de les activitats que s'hagin fet.

Tots els temes seran acceptats sempre i quan es sigui respectuós amb els altres.

Feu-nos arribar la vostra opinió a elmercadal@gmail.com o bé al Punt de Trobada.

farmàcia
carlescomas

Av. Costa Brava, 2
17121 **CORÇÀ**, GIRONA

Tel. **972 630 083**

l'Ajuntament informa

OBRES AL CARRER MARINA

El desembre passat es varen iniciar les obres del carrer Marina. El projecte inclou el soterrament de línies elèctriques, telefòniques i millores per a la pacificació del trànsit. Aquest últim apartat està previst en el pla de Seguretat Vial per Corçà que va redactar el Servei Català del Trànsit. La lentitud en les revisions de les línies elèctriques i els treballs realitzats han fet endarrerir les obres.

Igualment en el moment de redactar aquestes línies, els serveis tècnics municipals valoren les al·legacions dels veïns en relació a les contribucions especials. Cal recordar que l'Ajuntament i la Diputació assoleixen el 90 % de l'obra i el 10% restant es reparteix entre els veïns.

CONVENI AUSIÀS MARCH

Hem resolt i enviat a la Direcció General d'Urbanisme el Projecte de Modificació Puntual nº 25. Aquest document dona compliment i regula el conveni, signat fa anys entre veïns i Ajuntament, pel qual s'estableix la construcció de garatges al carrer Ausiàs March. Esperem que en dos mesos la Direcció General retorni la documentació aprovada i així els veïns del carrer Pompeu Fabra puguin començar a demanar les llicències d'obra oportunes.

VISITES GUIADES I PROMOCIÓ TURÍSTICA DE CORÇÀ 2016: Pobles medievals i descoberta de Santa Cristina.

L'Ajuntament de Corçà s'ha adherit també al projecte **Pobles Medievals a l'Empordà** que coordinen els Consells Comarcals de l'Alt i Baix Empordà. Aquest estiu la proposta és:

1- Poble Medieval de Corçà

Dia 9 juliol. Durada 1,30h, a partir de les 18,30 h.
Preu 3 euros. Reserves: 972 63 00 51 (matins)

2- Nuclis desconeguts de Cassà de Pelràs i Matajudaica

Dia 27 d'agost. Durada 1,30h, a partir de les 18,30 h.
Preu 3 euros. Reserves: 972 63 00 51 (matins)

L'àrea de Cultura i Patrimoni de l'Ajuntament presenta una tercera proposta per aquest estiu: **Descoberta de Santa Cristina. Visita a la capella i reproducció del retaule.**

Dies: 23 juliol i 27 setembre. Aquestes activitats seran incloses en els programes de la festa de Santa Cristina i la Festa Major de Corçà.

Informació: 972 63 00 72 i 972 63 00 51.

La quarta proposta fa referència a: "Escapada al més autèntic Empordà" del qual informem en un altre apartat (pàgina 13).

OBRES DE MANTENIMENT I MILLORES

PILONES. En els darrers mesos s'han dut a terme obres de manteniment i millora en diversos espais de via pública. Al carrer Sant Sebastià la col·locació d'unes pilones permet augmentar la visibilitat de la cruïlla entre aquest carrer i el carrer Major. Ha estat una bona opció per evitar el perill que representaven els cotxes aparcats tan a prop de la cruïlla i ocupant fins i tot la línia groga. No descartem estendre aquest sistema en espais que presenten la mateixa problemàtica.

SUPRESSIÓ DE BARRERES ARQUITECTÒNIQUES/SEGURETAT VIÀRIA. Seguint el Pla Vial de Supressió de Barreres Arquitectòniques, la brigada del Consell Comarcal ha construït dos guals per millorar la mobilitat. El primer és a l'inici del carrer Sant Jordi, a la cruïlla amb l'Avinguda Santa Cristina, i el segon també al carrer Sant Jordi, però a la zona de la Llar Infantil. Donant compliment al Pla Local de Seguretat Viària, la brigada del Centre de Treball Especial Tramuntana ha pintat les senyalitzacions horitzontals des de l'entrada del poble fins a l'escola El Rodonell, els dos passos de vianants de l'Avinguda Santa Cristina i, també, un nou pas: al carrer Sant Jordi i carrer Empúries a l'entorn de la Llar Infantil. Completa l'actuació la pintura horitzontal a Cassà de Pelràs, a la cruïlla amb la carretera de Púbol.

NETEJA DE FONTS. Aquest hivern s'han pogut netejar dues fonts, la d'en Lilou i la del Cuní, gràcies a la col·laboració desinteressada d'un grup de voluntaris de l'Agrupació de Defensa Forestal Puig d'Arques, de la qual Corçà és membre (ADF Puig d'Arques). Cal remarcar que durant la neteja de la font del Cuní es va trobar un cranc autòcton, una bona troballa si es té en compte com han proliferat els crancs americans considerats espècies invasores. La nostra felicitació i el nostre agraïment als voluntaris i a la ADF.

LLAR INFANTS. Pel que fa a la llar d'infants la Bòbila, durant el mes de maig el Sr. Pere Yruela ha dut a terme la instal·lació del reg automàtic. Igualment s'ha adequat un espai amb gespa artificial (70m²), per poder gaudir dels jocs d'aigua durant els dies de canícula d'estiu.

ESCOLA EL RODONELL. Està previst que aquest estiu es renovin les finestres que no vàrem poder canviar l'any passat (3.339 euros). Igualment tenim pressupostat la instal·lació de bombes de fred als barracons per tal de millorar les condicions d'estudi dels alumnes i treball per als mestres (10.401 euros). Per aquestes intervencions hem demanat una subvenció de la Diputació, però no coneixem l'import que ens concediran.

RECLAMACIÓ ESCOLA NOVA: VISITA A DELEGACIÓ DE GIRONA

El passat gener, representants de l'Ajuntament de Corçà vàrem tornar a anar a la Delegació de la Generalitat a Girona, en concret al Departament d'Ensenyament. Teníem un únic punt a presentar: la urgència en la construcció de l'escola nova. Ens varen rebre el Sr. sotsdelegat i el responsable de les obres del Departament. Entenem que no eren les millors dates ja que s'estaven produint els relleus en les diferents delegacions de la Generalitat i per això el Sr. Bayot, director dels Serveis Territorials, no hi va ser present. Per part de l'Ajuntament hi varen assistir la regidora d'obres, Sandra Camón, el regidor d'Ensenyament, Sergi Darder i Maria Carme Güell, alcaldessa.

L'Ajuntament informa

Ens varen informar dels canvis en la concessió d'escoles noves, i dels criteris que regeixen la prioritització en la construcció d'obres noves. Els representants del Departament varen mostrar en tot moment comprensió per la demanda de Corçà, però també ens informaven de la manca de recursos de què disposava la Generalitat. Els barems adjudicats a Corçà, amb els quals treballa Ensenyament no són reals, per la qual cosa la Comissió de Govern del dia 5 d'abril passat va aprovar per unanimitat remetre als serveis Territorials del Departament d'Ensenyament a Girona, el nostre desacord en criteris no puntuats de forma correcta com seria no contemplar les càrregues per lloguers, la dispersió dels alumnes, la manca d'espais bàsics com laboratori, biblioteca, gimnàs, despatx per a l'atenció personalitzada, els problemes d'humitat de l'edifici antic per situar-se al costat de la riera el Rodonell, la situació dels mòduls en espai proper a la carretera C-66, una via amb volum de trànsit important, manca d'un mínim magatzem... Tanmateix, fa dos mesos hem demanat poder parlar amb el nou Director Territorial, el Sr. Josep Pere Polanco López, per tal d'explicar-li i documentar-li la situació de la nostra escola. De moment no hem rebut resposta.

MOCIÓ REFERENT AL PROCEDIMENT DE REGULARITZACIÓ CADASTRAL

La Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la qual s'adopten mesures tributàries orientades a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica, modifica la Llei del Cadastre Immobiliari.

La Direcció General del Cadastre va iniciar un procediment de regularització que es perllongarà fins l'any 2017 i té per objecte fer aflorar les noves construccions i les alteracions sobre construccions existents no incorporades al cadastre. Paral·lelament, la Direcció General del Cadastre també inicia el procediment d'assignació de valor cadastral en aquelles construccions indispensables per al desenvolupament d'explotacions agrícoles, ramaderes o forestals sense valor assignat, per no haver-se efectuat un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general amb posterioritat a l'1 de gener del 2006.

Els titulars de les construccions regularitzades han de pagar en principi una taxa de 60 euros per immoble en concepte de gestió i veuen incrementat el valor cadastral que incideix sobre l'IBI i que té un efecte retroactiu de quatre anys.

L'Ajuntament de Corçà no veu justa aquesta mesura; el valor cadastral que es vol aplicar a les construccions rústiques posa en perill el sector agrari i agreuja la supervivència de moltes explotacions, per la qual cosa, aquest Consistori insta que s'apliquin coeficients reductors per corregir la valoració cadastral de les construccions agrícoles resultant del procediment d'assignació de valor cadastral mentre no s'aprovi una ponència específica de valoració per als usos agrícoles. Posa a disposició dels interessats un model normalitzat d'al·legació en casos d'errada i facilita la tramesa conjunta a la corresponent gerència Territorial del Cadastre, i també facilita un model normalitzat per sol·licitar el fraccionament del deute tributari.

NO APLICACIÓ DEL COEFICIENT D'ACTUALITZACIÓ DEL CADASTRE PER AL 2017

Aquest Ajuntament, vista la proposta de coeficients d'actualització del Cadastre en relació a béns urbans, considera que els valors cadastrals de l'exercici del 2016 de les finques urbanes coincideixen amb el cinquanta per cent del seu valor de mercat i per tant, s'acorda sol·licitar a la direcció General del Cadastre que no s'apliquin ni per al 2017 ni per als següents els coeficients d'actualització dels valors cadastrals de les finques urbanes.

Sortides de diumenge

Colla de Caminadores i
Caminadors de CORÇÀ

Avui ens agradarà comentar-vos l'excursió de final d'aquest curs, que va coincidir amb una celebració especial per a la colla. Vam anar pel Cap de Creus: des de Portlligat al Far del Cap, passant per l'antic Club Mediterrané.

Què voleu que us digui del paisatge? Cales, flora i fauna que hem trobat pel vell camí romà per on hem transitat. No tinc la ploma ni el vocabulari dels poetes i escriptors per poder-vos-ho des-

criure: la Platja de Sant Lluís, la Cala Tavalera, la de Guilloca, la Jugadora, la Culip i tantes altres que no en sé el nom. De ginebrons, alguns de centenaris, n'hem trobat en abundància. I si hi afegim les formes capritxoses de les roques esculpint ocells, camells, conills i tot allò que la imaginació ens permeti veure, acaba confegint una passejada que ens ha permès descobrir un indret meravellós.

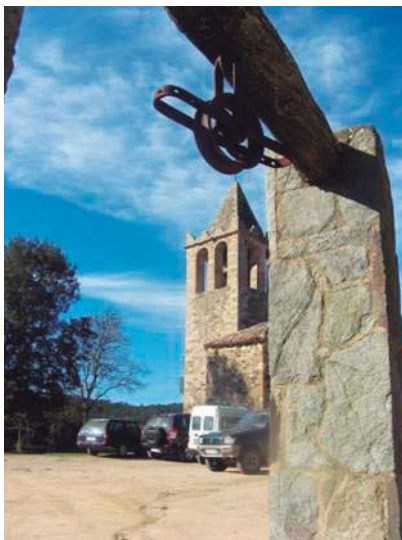
Per acabar la nostra festa de final de curs vam fer un bon dinar en un restaurant a Cadaqués, on ens vam trobar una trentena llarga de caminadors.

Abans us comentava que era una sortida de celebració, us ho explico:

La Colla de Caminadors i Caminadores de Corçà és una entitat sense membres, junta directiva, socis, estatuts ni lligams. La conformen la gent que, de manera espontània, es presenta cada diumenge a les 8 del matí davant del Centre Cívic i decideix a quin lloc es va a caminar: unes vegades han sigut dues persones (només una vegada) i d'altres, més de vint.

A la Colla ens movem per temporades (o cursos) que van des del diumenge de la Mare de Déu del Remei fins l'últim diumenge de maig, que és quan fem aquesta sortida més especial. I aquest maig hem acabat la vintena temporada.

Fent un petit resum d'aquests 20 anys us diré que el principi d'aquesta història l'escriuen la Dolors, la Maria i en Ramon, que els agradava trobar-se per donar un tomb pels entorns del poble. Un dia, un d'ells va proposar de fer una excursió als Metges. Amb aquella experiència i acompanyats d'altra gent es van anar fent excursions pel Montgrí, les nostres estimades Gavarres, la costa (pràcticament s'han recorregut tots els senders des de Palamós a l'Escala) i esporàdicament també s'han fet excursions per la Garrotxa, Osona, Pla de l'Estany, Alt Empordà ...

La Colla ha sigut l'embrió de la Marxa del Puig Rodó, que enguany ha celebrat la seva XVIII edició i alhora organitza la Castanyada i col·labora amb la Sardinada i la FIMAC.

O sigui que ja ho sabeu, el que vulgui passar un matí de diumenge agradable tot descobrint nous indrets i història del nostre entorn, a partir del segon diumenge d'octubre hi serà benvingut!

des de l'escola

TRES ALUMNES DE L'ESCOLA EL RODONELL PARTICIPEN EN UN CONCURS DE SCRATCH

Fa uns dies, tres alumnes de l'escola el Rodonell, en Gael Suñe, en Tim Pongiluppi i la Camila Cordonet, tots tres d'11 anys, vam participar en un concurs de Scratch que es feia a Olot.

Scratch és una aplicació d'ordinador per programar videojocs i animacions. Es programa a través d'unes etiquetes digitals on hi ha escrites funcions com "quan es premi la bandera verda" o "mou-te 10 passos." Quan obres l'aplicació et surt un escenari amb un personatge i un espai per posar-hi les consignes que vols que faci.

Aquest concurs consistia a crear un joc per 1 o 2 jugadors, en el qual només podíem utilitzar els personatges i els escenaris que ens proposaven. En Tim i en Gael van guanyar el primer premi a la categoria de 5è i 6è. El nostre joc estava basat en un partit de futbol marí per a dos jugadors.

el català correcte

Les grafies **IX/X, G/J, TX/IG**

Les grafies **X/IX**

S'escriu X:

- A l'inici de paraula: xal, xerès, xiclet, xoc, xumet...
- Darrere de consonant: panxa, xarxa, arxiu, gronxador...
- Darrere de i: guix, mixeta, clixé...
- Darrere de u semivocal (difting): rauxa, disbauxa, xauxa...

S'escriu IX: Darrere de les vocals a, e, o, u: caixa, reixa, coixa, maduixa

Les grafies **J/G**

- Davant de a, o, u cal escriure sempre J: jardí, joc, julivert...
- Davant de e, i, generalment, s'ha d'escriure g: gerani, girafa, gibrell...

Cal tenir en compte, però, que hi ha unes quantes paraules amb j davant de e:

- En les paraules que contenen els nexes -jecc- i ject-: injecció, projecte, objecte...
- En el verb jeure: jec, jeus, jeu...
- En els mots jerarquia, jersei, jeroglífic, majestat i derivats.
- En els noms hebreus: Jesús, Jeremies, Jerusalem, Jericó, Jehovà...
- En les contraccions Jep i Jepet (de Josep i Josepet)

Aquestes regles s'han d'aplicar a l'ús de tj, tg i dj: platja, metge, rellotge, adjectiu...

Les grafies **TX/IG**

S'escriu TX:

- A l'inici de paraula: txapela, txec, Txad...
- Enmig de paraula: cotxe, botxí, metxa...
- A final de paraula quan hi ha la mateixa grafia TX en els derivats: Despatx- despatxar; esquix-esquixar; cartutx-cartutxera.

S'escriu IG:

A final de paraula quan hi ha les grafies J/G/TJ/TG en els derivats: Bateig-batejar; boig-bogeria; desig-desitjar; lleig-lletgesa

S'ha de tenir en compte que darrere de les vocals a, e, o, u, -ig és un dígraf i, per tant, representa un sol so: bateig, boig...

ANNA LLENSA

Cristina Juanola

Parlem amb Anna Llena Sánchez, nascuda a l'Empordà un 9 de maig. És una corçanenca que ha estat vinculada molts anys al món de la terrissa i la ceràmica (és descendent d'avis rajolers). Ja des de l'adolescència, la seva gran afició ha estat escriure. Va estar, però, vint-i-vuit anys sense fer cap escrit. Li agrada molt la poesia perquè és d'inspiració ràpida i curta. Però també fa relats curts i entrevistes.

*El motiu d'aquesta xerrada amb l'Anna és perquè ha patit agorafòbia, una malaltia que actualment encara no acabem de conèixer prou i que existeix i pateix molta gent. Per entendre el concepte és millor una definició del doctor Ciprés, psiquiatre i amic de l'Anna: **"Quan no pots seguir amb la teva vida, quan les coses quotidianes es converteixen en un problema, sortir al carrer, anar a un centre comercial, fer cues, entrar a un restaurant, agafar un mitjà de transport, parlem d'agorafòbia".***

*Arran de patir la malaltia l'Anna va publicar un llibre l'any 2013, **Angoixa, ansietat, por, crisi. Agorafòbia.***

Anna, has patit agorafòbia i pots dir que la tens superada?

Sí, he tingut agorafòbia. La vaig patir dels trenta-quatre als quaranta-cinc anys i amb un diagnòstic clar als quaranta-dos. Puc dir que actualment la tinc superada en un 95% amb símptomes puntuals. És una malaltia que costa de diagnosticar i a vegades s'associa amb la depressió. El doctor Lupresti la va donar a conèixer cap als anys 80 a Barcelona. Actualment hi ha gent que se la diagnostica més ràpid que a d'altres. Per poder tractar-la s'ha de seguir una combinació d'antide-

pressius amb ansiolítics.

Creus que hi va haver algun fet personal, situació familiar que t'ho hagués provocat?

Sempre hi ha un desencadenant i amb persones predisposades pot passar en un moment de la vida que es pateix molt d'estrès. Vaig viure la mort inesperada d'una amiga, juntament amb un trasllat involuntari de casa i la malaltia del meu pare.

A més, cada vegada hi ha persones molt joves amb més ansietat a causa de l'estrès.

Quin tractament has fet per superar-la o bé aprendre a viure-hi?

Primerament, per fer un bon diagnòstic t'ha de visitar el psiquiatre. I s'ha de seguir en dues línies: la del tractament psiquiàtric, que consisteix a prendre i controlar la medicació, i en segon lloc fer una teràpia conductiva amb un psicòleg.

Consisteix a variar la conducta mitjançant el pensament. És a dir, el psicòleg et proposa estratègies per anar superant les pors. Com per exemple, no poder sortir al carrer perquè es té por irracional i incontrolable. Es pot fer acompanyat d'algú o bé sol, i així vas avançant.

També ajuda molt aprendre tècniques de relaxació amb l'ajuda del psicòleg.

S'ha de dir, però, que és possible la superació de l'agorafòbia. Poden haver-hi recaigudes quan puja l'ansietat però amb coneixença de la malaltia és més fàcil refer-se. El més important és tenir un diagnòstic.

T'ha repercutit en el teu dia a dia, per treballar, sortir al carrer?

Sí, i tant. Invalida totalment. He viscut situacions com no poder estar en un cinema, no aguantar a la cua del supermercat, he tingut crisis de pànic al carrer, que les he sabut controlar sense fer cap espectacle, però passant-ho fatal.

A casa podia fer les tasques, però a la botiga, a vegades, quan tenia molts clients alhora m'entrava l'angoixa, sensació d'asfíxia, taquicàrdies.

Hi ha bons professionals que t'hagin ajudat en el procés de control de la malaltia?

Sí. L'anomenat anteriorment doctor Ciprés (psiquiatre) i la psicòloga Dolors Molina. A part que m'han ajudat molt també haig de reconèixer que han fet i fan molt bona tasca en aquest àmbit. I tal i com comentem en el llibre, actualment els metges de capçalera tenen més recursos per poder afrontar els casos.

Hi ha alguna associació de malalts agorafòbics que treballi per ajudar aquí a la vora?

A Girona hi ha l'AGA (Associació Gironina d'Agorafòbics) que té la seu al centre social de Sant Narcís. Tot i que per acce-

dir-hi primer s'ha de ser visitat pels respectius psiquiatres o psicòlegs del grup. Fa aproximadament uns vint anys de la seva fundació i la varen iniciar en Quim Vencells de Palafrugell, el president de l'associació, i en Jaume Parals de Pals.

El seu funcionament es basa en una reunió setmanal amb psicòleg o bé amb el grup tot sols. Amb el psicòleg es fan compromisos que es puguin assolir i poder-ne parlar a les properes reunions. I amb el grup s'expliquen vivències, consells i es dona molt de suport. Jo havia sigut vocal. Actualment, hi estic més desvinculada, però si convé fer una xerrada hi participo.

El telèfon en cas d'ajuda és el 669007887.

Recomanes les teràpies de grup?

Sí i és molt important per no sentir-se sol, per saber que també hi ha d'altres persones que ho pateixen. Les reunions solen durar dues hores i es comparteixen coneixements i comprensió.

Jo hi havia assistit. També es proposen activitats com sortir de casa, entrar en un cotxe, agafar un avió. A Girona al centre cada any es proposen sortides i fins i tot algun viatge. Sempre amb l'acompanyament del psicòleg i els grups solen ser barrejats. És a dir, de persones que tenen la malaltia més controlada amb persones que no li tenen tant.

Segons els psicòlegs l'experiència de viatjar, quan es considera que s'està preparat, va molt bé com a teràpia de xoc.

Amb la publicació d'aquest llibre, quins van ser els teus objectius?

La intenció era difondre el coneixement de la malaltia, que actualment encara és molt desconeguda, i donar el missatge que és possible sortir-se'n. A part, m'agradaria explicar que ha estat un llibre sense ànim de lucre. Els guanys (actualment encara no n'hi ha) aniran a l'associació de Girona. El llibre està publicat en català i

en castellà.

Hi ha una frase que tu dius en el llibre que m'ha semblat significativa: "per això els que tenim alguna cosa hem de donar la cara. I lluitar contra l'estigma que a vegades nosaltres mateixos sentim". Què n'opines?

Que sovint un se sent avergonyit de la malaltia que té, fa por dir-ho i reconèixer-ho. Actualment encara hi ha molts prejudicis a l'hora d'entendre i agafar consciència que les malalties mentals són molt freqüents (probablement per l'estil de vida que portem, l'estrès...). Per això és important informar-se, anar al psiquiatre i al psicòleg i escoltar-los.

Actualment treballes o fas alguna tasca relacionada amb l'agorafòbia?

Encara estic fent xerrades informatives. Tinc una pàgina al facebook, "agorafòbia-girona", on intento ajudar la gent, escoltar i donar referències i a on poden dirigir-se

per compartir experiències.

L'Anna, al final del llibre, ens fa un petit resum de la seva vida i comenta que en algun moment havia pensat escriure un llibre.

Felicitats Anna! Espero que aquest llibre pugui servir per donar a conèixer aquesta malaltia i conscienciar-nos que és possible superar-la.

L'octubre del 2015 l'Anna ha publicat un altre llibre, "Vestida de carn" i que el 22 de març de 2016 va presentar a la Llibreria 22 de Girona. És un recull de poesia i relats sensuals.

les entitats parlen...

GRUP DE DONES

Dolors Barceló i Dolors Gelabert

El dia 12 de Desembre de 2015, per segon any consecutiu, el grup de dones de Corçà vam aportar el nostre granet de sorra a La Marató de TV3, dedicada a la diabetis i a l'obesitat, malaltia que malauradament afecta a un tant per cent molt elevat de la població, siguin adults o nens.

Per tal de recollir diners, es va organitzar una jornada molt completa: durant el matí es van fer diferents tipus de tallers per a nens, contes, manualitats, titelles, circ, etc. També un grup de nens i nenes de l'escola, amb molta il·lusió, varen preparar la seva paradeta d'andròmines.

L'Ajuntament va demanar la col·laboració al SSIBE (Serveis de Salut Integrats del Baix Empordà) per muntar una taula on hi varen ser presents dues infermeres del CAP de la Bisbal. Així s'oferia a la gent mesurar l'IMC (índex de massa corporal) i es donava informació i consells higienodietètics.

I com no podia ser d'una altra manera, les dones vam voler demostrar les nostres habilitats culinàries fent pastissos i posant-los a la venda.

A les 14 h es va celebrar una arrossada popular on van assistir unes 150 persones. Per acabar, ens varen oferir una magnífica cantada d'havaneres "Les Veus de Parlavà" que, desinteressadament, van col·laborar per a La Marató.

La nostra aportació va ser de 1.303,95 €.

Estem molt agraïdes a tota la gent i a les entitats col·laboradores: Ajuntament de Corçà, Veus de Parlavà, Salvador Albó, Escola de Circ de la Bisbal, Fleca de Casavells, Josep Peiró i a totes les persones que van fer possible realitzar els tallers i, molt especialment, a la nostra alcaldessa que ens va donar suport en tot moment.

El nostre repte és poder tornar a col·laborar en l'edició de La Marató de TV3 d'enguany.

Dia de la dona

Margarita Ferrarós

Un altre any hem celebrat el dia de la dona i ho hem fet en un ambient reivindicatiu i festiu a la vegada. Prop de quatre-centes dones, que es diu aviat, varem compartir sopar i rialles.

Hem de recordar, però, que darrera aquesta celebració hi ha el record d'unes dones treballadores que davant les condicions en que vivien es varen revelar i varen iniciar una vaga de protesta. Demanaven coses tan bàsiques com una reducció de jornada laboral, treballant 16 hores enlloc de 18; tenir descans dominical per tal de poder dedicar-se a la família i cobrar un sou igual que els homes. Us recorda alguna cosa això, avui? La resposta va ser terrible. 129 treballadores morien carbonitzades al incendiar la fàbrica amb totes elles dins. Alguns historiadors, però, diuen no haver trobat dades fiables d'aquest fet malgrat conèixer altres tragèdies similars produïdes anteriorment.

El diumenge següent es va fer la primera manifestació a Nord Amèrica i dos anys més tard a Europa. Finalment, el Dia Internacional de les Dones o Dia de la Dona Treballadora ha quedat fixat el 8 de març en una festa reconeguda per la O.N.U.

Com ho celebrem enguany a casa nostra? Doncs representant l'obra de teatre "LES CUNYADES", una visió de les mestresses de casa als anys 50 i el seu reduït món, les seves misèries, les seves enveges, i les seves il·lusions esperant i buscant obsequis que poden trobar rere els cupons regal de les cases comercials.

Moltes gràcies a totes per compartir-ho amb nosaltres i fins el proper any!

Llar d'infants LA BÒBILA

Un pati estimulant, uns infants feliços

Una mica més de dos anys després d'haver obert la Llar d'Infants La Bòbila, a Corçà, el nou centre segueix generant oportunitats.

Des de La Bòbila obrim el centre cada dia amb la il·lusió de poder contribuir a proporcionar als infants d'entre 0 i 3 anys la millor educació possible. Una educació respectuosa amb el ritme de cada un d'ells, una educació que parteixi de l'estima i la llibertat. Una educació on cada infant sigui valorat per ell mateix i se li ofereixin el màxim de possibilitats de desenvolupament afectiu, emocional, psicomotor, lingüístic... però també que cada dia surtin de la Llar d'Infants amb nous estímuls matemàtics, científics, artístics... L'infant és un tot, i l'educació que ha de rebre també és un tot.

I precisament perquè l'educació és un tot, des de La Bòbila pretenem ampliar els límits de l'escola fent partícips a totes les famílies a col·laborar-hi com i quan vulguin.

Després de mesos de treballar-hi, hem fet realitat el projecte (Re)Pensem el pati. Una tasca feta des de l'AMPA, l'Ajuntament de Corçà i l'Associació El Gebre per a fer de l'espai exterior de la llar un pati estimulant i amb elements naturals, que proporcionin als infants actuals i als que vindran els propers anys un entorn ric en possibilitats d'aprenentatge.

Amb més de vint famílies col·laboradores, prop de 1000 euros d'inversió, més de 10 reunions de preparació, més de 4 jornades (amb diferents equips) de treball... i encara queda feina per fer. El 5 de juny tornarem a compartir una nova diada conjuntament infants, famílies i equip educatiu per a fer realitat nous espais i nous racons.

Per a més informació: www.llarinfantsbobila.cat o bé labobila@gebre.cat

AMPA

EXTRAESCOLARS A L'ESCOLA EL RODONELL DE CORÇA

Un dels serveis que s'ofereixen des de l'AMPA és la coordinació de les diferents extraescolars que es realitzen a l'escola. La seva funció principal és informar els pares de les activitats que es poden dur a terme fora de l'horari escolar, facilitar la inscripció i resoldre dubtes i problemes que puguin anar sorgint.

En aquests moments hi ha tota una sèrie d'activitats que tenen molt bona acollida, com són l'anglès i la música, la pintura i la ceràmica, l'escola esportiva (handbol i voleibol) i aquest any, com a novetat, es va proposar una extraescolar d'escacs al migdia. La majoria d'activitats van dirigides als nens de P3 fins a 6è de primària.

Des de l'aula Espai d'Estudis ens ofereixen l'anglès i la música. Segons l'Andrea, la seva gerent, l'Aula Espai d'Estudis vol adaptar-se als seus usuaris quant a preferències, horaris i comoditats, per això en aquest aspecte el professorat es trasllada al centre escolar per realitzar les activitats. Així mateix, la comunicació amb l'Ampa és molt important i sempre s'intenta estar en contacte per poder innovar i millorar el servei. L'objectiu principal és que els infants gaudeixin aprenent i no es repeteixi el que s'ha fet en les hores lectives, ja que els alumnes que allarguen el seu horari amb les extraescolars poden reforçar els seus coneixements i aprenentatges amb grups més reduïts i així gaudir d'unes dinàmiques que d'altra manera no es produeixen.

Per altra banda, segons en Jordi, jugador del Club H. Bordils i monitor, destaca que el més important a l'hora d'organitzar una classe és adaptar els continguts al grup i les edats (escola esportiva de P3 i P5), handbol i voleibol. A Corça hi tenen molta participació i això és bàsic per potenciar els esports minoritaris entre les escoles, ja que el que és essencial és la participació en jocs col·lectius que afavoreixin la cohesió, la relació i el respecte entre els companys.

En el taller d'art, no sols aprenen tècniques plàstiques, sinó també a conèixer el seu cos i les seves necessitats, a expressar les emocions i a compartir-les ja que paral·lelament a l'educació artística, l'art ens ajuda a desenvolupar la personalitat. Aquesta extraescolar està encarada a desenvolupar les qualitats artístiques dels nens, fomentar la seva imaginació i creativitat, valorar la seva feina i la dels teus companys. En definitiva, es vol aconseguir transmetre als nens la motivació per aprendre i crear.

I finalment, aquest any s'han incorporat els escacs. A través del joc, el nen estimula l'aprenentatge matemàtic, lingüístic i social. D'una manera divertida, els nens milloren la

seva concentració i la capacitat d'atenció, aspectes que ajuden en la comprensió lectora dels infants. També s'afavoreix el pensament abstracte i el càlcul mental, el raonament lògic, la decisió i reflexió, ja que el joc obliga els jugadors a prendre decisions constantment i a resoldre els problemes que se'ls presenten a cada jugada. La reflexió ve donada per assumir les conseqüències dels teus actes i aprendre dels errors comesos. Els escacs ajuden els nens a canviar d'hàbits i a estar més callats.

Vols venir a aprendre a jugar escacs?

Comencem aquest divendres
8 d'abril de les 13'45 a les 14'45 h.

APUNTA'T JA!

15 €/mes de 1r a 6è

AMPA Escola d'Estudis

Full d'inscripció al blog de l'AMPA
<http://ampaelrodonell.blogspot.com.es/>

CORAL

VA DE CARMELLES

Moisés Puig

Aquesta vegada en un mateix número de revista hi farem entrar un parell d'articles resumits que, per a nosaltres, sobresurten al que estem acostumats i també és bo que la gent ho sàpiga per si un dia hi volen anar. Val la pena. El 3 d'abril ens vam desplaçar a la capital de les caramelles, Sant Julià de Vilatorrada. Ho diem d'aquesta manera perquè sembla un lloc com un altre però aviat t'adones que no és així. L'any passat van celebrar els 425 anys de les Caramelles del Roser, que van néixer al si de la confraria que porta el mateix nom, l'any 1590. D'ençà d'aleshores, cada any, el matí de Pasqua Florida, els caramellaires recorren pausadament els carrers del nucli antic del poble tot cantant els Goigs del Roser, alternant amb la resposta del grup instrumental.

Pel que fa a nosaltres i a la resta de les sis corals que érem convidades, ens van donar la

benvinguda amb un esmorzar, i tot seguit vam fer un seguici pels carrers del poble on es canta una caramella en llocs escollits, seguida d'una massiva participació ciutadana. És, però, a la plaça major, engalanada amb molt d'encert, on es viu de veritat l'esperit caramellaire. Sigui com sigui, tenim un record bonic d'haver actuat en un lloc on les seves caramelles són declarades "Element Festiu Patrimonial d'Interès Nacional". El dinar va tancar la festa.

QUINS ANYS TAN FELIÇOS (30 anys)

En el món del teatre se'n diria temporada alta, això és el que voldríem que fos aquest any. Si tot va com ha d'anar aquesta propera tardor celebrarem els 30 anys que cantem, i ho gaudim. Durant aquests anys s'han fet un ventall de concerts a casa i a fora en què segur tothom n'haurà trobat algun del seu gust.

Arribar aquí no ha sigut per casualitat. Hi ha hagut feina, principalment pels fundadors, però també ha calgut vocació, persistència i esforç de tothom. El suport de l'ajuntament ens ha sigut imprescindible. A tots plegats és just donar les gràcies.

El nostre propòsit durant aquests anys ha sigut sempre molt simple, i el que més ens ha ajudat a ser feliços (i el millor sense saber-ho), és fer poble, fer país, noves amistats, algun sopar, mirar de transmetre un cert engrescament amb les nostres cançons allà on siguem i continuar cantant i treballant per veure si entusiasmem algú per ser més i continuar més anys.

Sembla que no, però trenta anys donen per a molt. Aquí teniu un recull, no totes segurament, de les moltes corals amb qui hem cantat junts, algunes més d'una vegada, compartint escenaris i altars d'arreu de les nostres contrades més properes, i d'altres les hem gaudit a casa.

HEM CANTAT JUNTS

Coral Ansel Viola (Torroella de Montgri)
 Coral Castellonina (Castelló d'Empúries)
 Grup Coral Season
 Coral Amics Cantaires de Celrà
 Coral Mestre Sirés (Palafrugell)
 Orfeo Rosinc (Roses)
 Coral de la Gent Gran (Figueres)
 Coral Centre d'Estudis Musicals Pep Ventura (Figueres)
 Coral de Jubilats - Jardins del Pedró (l'Escala)
 Coral Gaudeamus (Figueres)
 Coral del Remei (Arenys de Munt)
 Stat. Coral Veu de la Terra (Vimbodí)
 Stat. Coral Joventut Tianenca (Tiana)
 Coral l'Esclop (Cassà de la Selva)
 Coral Bell Ressor (Cassà de la Selva)
 Coral El Recer
 Coral Vergelitana (Verges)
 Coral de l'Aula d'Adults (la Bisbal d'Empordà)
 Cor de Cambra de Sota Palau
 Coral de Montjuïc
 Coral Cantaires de Sarrià
 Coral Sol Ixent (Fornells de la Selva)
 Coral Els Passarells (L'Estartit)
 Coral Vol d'Oreneta (Cruïlles)
 Grup i SomSis (Corçà)
 Capella de Música de la Catedral de Girona
 Coral Carreras Dagas (la Bisbal d'Empordà)
 Escà-lem Coral (Palamós)
 Coral La Bi Bémol (Perpinyà)
 Coral Veus Amigues (Aiguaviva)
 Cor País Meu
 Agrupació Coral del Centre Cívic de Porqueres
 Societat Coral l'Aliança de La Garriga
 Coral Cants i Rialles (Sant Julià de Vilatorrada)
 Cor Indika (l'Escala)
 Coral El Progrés (Palamós)

Coral Josep Ruhi (Bescanó)
 Coral Selectiu de Cantaires de la Barceloneta
 Cor de Montjuïc (Girona)
 Coral Palandriu (Llança)
 Coral Filharmonia (Girona)
 Coral Retorn Planenc (Les Planes d'Hostoles)
 Coral Els Nois Alegres (Sant Hilari Sacalm)
 Cantaires de Caldes
 Coral Tribiana (Salt)
 Cor Parroquial d'Amer
 Coral Rossinyol de Sales (La Cellerà)
 Coral Sant Josep (Castellar del Vallès)
 Coral Som i Serem (Viladecans)
 Coral Veus de l'Empordà (Figueres)
 Veus Bisbalenques
 Les Veus de Parlavà
 Cantaires de Llers
 Coral del Fluvià (St. Mori)
 Coral Els Jonquets (La Jonquera)
 Orfeo Jonquerenc
 Coral Atzavara (Malgrat de Mar)
 Coral Miscel·lània (Roses)
 Coral de Perelada
 Coral Mixta de Port-Bou
 Coral de Garriguella
 Cor Parroquial de Bàscara
 Quartet Sant Pere
 Coral Armenterenga
 Coral Oreig de Veus (St. Pere Pescador)
 Yes The Music
 Vox Grup
 Coral la Petita Lola
 Coral de Camprodon
 Caramelles de Sant Vicenç (Sant Vicenç de Torelló)
 Coral Cant'Eus (d'Eus - Conflent)
 Caramelles del Roser (Sant Julià de Vilatorrada)

receptes

PETITS FOURS DE CEREALS, TARONJA I XOCOLATA

INGREDIENTS: 1 pell de taronja ratllada
70 o 100 grs de cereals bàsics
250 grs de xocolata forta per fondre

Ratllem una pell de taronja. Ho barregem amb 100 grs de cereals. A part, fonem 250 grs de xocolata al bany maria. Quan la xocolata estigui desfeta la tirem al bol on hi ha la pell de taronja ratllada i els cereals fins que quedi tot ben barrejat. Seguidament amb una cullera anem fent boles i les anem posant en una plata amb paper d'alumini. Ho posem una estona a la nevera perquè quedi ben fort.

Ho podem servir a l'hora del cafè o bé després amb un licor ben fred.

sabíeu que...

- ✓ L'home més gran del municipi de Corçà és en Miquel Ros Saballs que va néixer l'any 1918. La dona més gran és l'Emília Gasull Lladó nascuda l'any 1920. Si ho comprovem per pobles, a Casavells és en Pere Serra Crous nascut l'any 1929 i la dona és Emília Gasull Lladó que hem esmentat abans. A Matajudaica dona més gran és la Maria Estrabau Bassó (1930). A Cassà de Pelràs és en Lluís Gasull Mateu (1936) i la Dolors Ribas Ribot (1920), mentre que a Corçà l'home més gran és en Miquel Ros Saballs (1918) i la dona la Rosa Serra Nadal (1923). A tots, ells per molts anys!
- ✓ A Corçà hi ha una colònia d'orenetes de cua blanca, espècie protegida, que fa molt al medi perquè menja molts mosquits?
- ✓ L'obra Monster Park, de l'alumne Gael Suñé Pongiluppi de l'escola El Rodonell de Corçà, ha estat seleccionada com a semi finalista dels III Jocs Florals Escolars de Catalunya?

MAS NEGRE CB
C/ Major s/n
E-17121 Corçà (GIRONA)
Tel. 972 630 589
info@salvimir.com
www.salvimir.com

Horitzontals.

1. Nom de la patrona de l'Església. **2.** País del Mercadal pel món. **3.** Població de la Catalunya Nord que va destacar per la seva acció acollidora dels refugiats de la guerra franquista. Porció de terreny que uneix una illa al continent. **4.** Espai on estan plantats els arbres que antigament envoltaven les carreteres i en trobem a les Canàries. Si has begut, no la segueixis. **5.** En el taoisme, principi, però ve de l'est. També d'orient efecte de la llum que permet veure els objectes. **6.** Confio, professo. Arbre matemàtic. Nota femenina. **7.** Xoqui, peti, disculpi tot venint de l'orient. Instrument per afaitar. **8.** Símbol d'un gas o Ràdio Nacional. Pot ser de corneta, de pinzell. Símbol de l'ornitina, substància que permet la producció d'urea. **9.** La primera de totes. Primera trobada d'animadors infantils a Casavells en honor a Canals. **10.** Una au rapinyaire que ve volant de l'est. Està repetida a patata.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Verticals.

1. Envoltam i encerclam tot venint del sud. Estrany, exòtic. **2.** Ens va deixar no fa gaires dies un capellà escriptor, barcelonista de pro i creador de Mossèn Tronxo. Punt cardinal. **3.** Puja un esport o joc practicat a Santa Cristina. Mil cinc romans ens persegueixen. **4.** Una marca de cotxes barcelonina. Treballa el cotó. **5.** Significa igual. Veu de comandament. Entoma, agafa, cull. **6.** Puja una herba digestiva. En donen un als defensors de la terra. **7.** Posar a l'entremig. Consonants consecutives, de res, gràcies. **8.** Juga a l'estiu amb els nostres joves. Instrument que està al revés. **9.** L'oncle americà per excel·lència o casa de camp mirada per sota. Au de colors, casolana i diu paraules. **10.** N'hi ha catorze com aquesta. Es menja a l'amanida i es més bona quan fa fred.

JEROGLÍFICS ROMANS

JEROGLÍFIC 5

Nota musical

1001

JEROGLÍFIC 6

Antiga agrupació política

100

1

DADES DE TREBALL I ATUR EN L'ÀMBIT DEL PLA ESTRATÈGIC MARÇ 2016

En l'àmbit del Pla Estratègic hi ha:

Primer trimestre 2016

A l'esquerra es mostren les dades totals de treballadors, 4.331, corresponents als municipis de la Bisbal Corçà, Ullastret, Forallac, Cruïlles, Monells i Sant Sadurn de l'Heura. D'aquest total 1.414 són autònoms i la resta, 2.915, pertanyen al grup d'assalariats. La mostra correspon al període març 2015-març 2016. Durant aquests mesos hi ha 284 treballadors més i l'atur ha baixat en 287. La taxa d'atur és manté alta 15,42% tot i haver baixat un 3,9%.

Pel que fa al municipi de Corçà el nombre de treballadors és de 556 persones de les quals 152 són autònoms. La taxa d'atur és de 9,59% i dels aturats 25 són homes i 29 són dones.

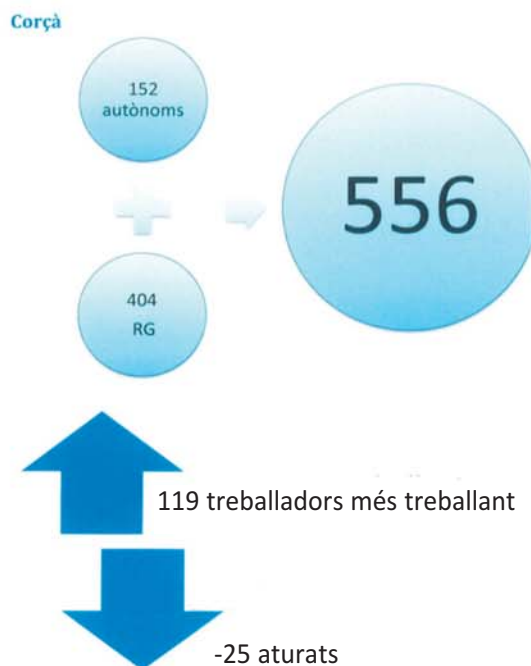

TAXA D'ATUR REGISTRAL **15,42%**, una reducció

d'un **3,9%**

31 % d'autònoms en l'àmbit del

70 % de les persones que treballen sectors serveis

119 treballadors més treballant

-25 aturats

Taxa d'atur registrat: 9,59%

Hi ha 54 persones aturades (25 homes i 29 dones)

GRÀCIES

Maria Carme Güell

El mestre ensenya més amb el que és que amb el que diu.

Soren Kierkegaard

El 16 de febrer és santa Juliana. Podria ser un dia qualsevol, un dia sense més ni més, però no és el cas. A l'escola El Rodonell hi ha cert neguit. Es respiren aires de festa, una festa anunciada en una mena de "rellotge pancarta" instal·lat als barracons del centre per a comptar els dies que falten per a la data senyalada, l'últim dia de feina de la senyoreta Irene.

La Irene, la senyoreta Irene, es jubila. No t'ho perdis. Avui és el seu últim dia a l'escola com a mestra i amb aquestes quatre línies només volia donar-te les gràcies per tot. I aquest "tot" és tan gran, de proporcions tan bèsties, tan colossal, que potser no cabria en tota la revista. Gràcies, Irene.

Com una veïna més del poble, ha estat un orgull i un privilegi tenir-te tants anys a l'escola, una escola que en aquest sentit juga a Primera Divisió.

Com a mare mai podré agrair els valors que has sabut transmetre als meus fills i a la mainada de Corçà: solidaritat, responsabilitat, altruisme, generositat, coherència, amistat, respecte, exigència, punt d'honor i set de cultura barrejats amb llengua, història i tot plegat amanit, com no podia ser d'altra manera, amb totes les notes musicals. La llista no acabaria. Ho has fet un dia rere l'altre, més cansada o menys cansada, sempre amb un somriure i amb fermesa quan ha calgut, unes vegades amb la guitarra a la mà, d'altres al costat d'un diccionari. Sempre hi has estat. Sempre hem comptat amb tu. Et pots retirar, segur que n'estàs, ben orgullosa de la feina feta.

No sé quin serà el dia exacte, però ja es segur que el senyor Ferran també és jubila. Mitja vida a Corçà i la resta carretera amunt i avall cada dia. Aparcar a la plaça del Firal o davant l'escola i som-hi! Quedaran enrere els claustres, les visites d'inspecció, els pessebres vivents, les colònies, excursions, festes de final de curs. Arrels quadrades i equacions barrejades amb tot el que vol dir aprendre a fer-se gran, viure, créixer i començar a aprendre a ser adults en el sentit ampli de la paraula. El teu acompanyament no era sols per la mainada, els pares et teníem també al costat.

Senyor Ferran crec que arribats aquí la feina que has fet és com la d'aquell pagès que llaurava i semblava sense defallir ni mirar enrere. Un dia i un altre. Passat un temps, s'atura, mira enrere i veu tot un bosc plantat, alt, divers i variat. S'asseu i contempla amb orgull el paisatge.

GRÀCIES I PER MOLTS ANYS A TOTS DOS

NOVES ACTIVITATS A CASAVELLS

Marc Salvadó

Aquest mes d'abril s'ha celebrat a Casavells la segona sessió d'un curs seminari de formació de metges sense fronteres amb l'objectiu de formar equips que s'integraran al desplegament de l'ONG als llocs on ha d'intervenir. Seran tècnics que s'ocuparan de les instal·lacions, la logística, la cadena de fred, l'equipament, ... i la seva tasca consistirà en deixar-ho tot a punt perquè el personal sanitari: infermers, metges, llevadores, ... puguin treballar de manera segura i eficaç per salvar el màxim de vides i reduir el patiment de molta gent.

El lloc ha estat a la masia del carrer Mas Pujol 1, on s'han adequat aules i tallers per fer la teoria i la pràctica. Els estudiants han estat, durant aquest temps, instal·lats al mas i han gaudit de l'estada al poble i de l'amabilitat dels veïns. Provenien de l'Àfrica central, Canadà, Holanda, Argentina, l'Índia, Grècia i també de més a prop..., l'anglès ha sigut la llengua de comunicació i han conegut un nou territori diferent al que acostumen a viure. A part de l'interès pel curs, tots coincideixen en destacar les bones temperatures de la zona, la calma del poble, l'amabilitat dels conciutadans, el verd de l'entorn, els camps de cultiu, la modernitat del país i la bellesa del paisatge.

En Marc Salvadó, veí de Casavells, soci fundador de Re Acció Humanitària i durant uns quants anys col·laborador de Metges Sense Fronteres, explica que caldrà seguir formant treballadors humanitaris per poder assistir les poblacions víctimes de conflictes

i desastres naturals. Aquests, cada cop són més complexes i més propers a casa nostra. El món humanitari en contextos complicats, països inestables o amb pocs recursos, tendeix inevitablement a professionalitzar-se. Això serà el que garantirà l'eficàcia de l'ajuda. El món humanitari passarà a ser una carrera professional molt gratificant i necessària en la nostra societat. Els donants, d'altra banda, també estaran cada vegada més ben informats i tindran més coneixement per saber en qui dipositen la confiança de les seves aportacions i per quines activitats. Tot i la crisi al primer món, gràcies al

compromís ferm de la societat en general, molts dels recursos de les ONG que provenien de particulars, no s'han vist reduïts. D'altra banda, moltes ONG s'han reinventat i han buscat noves vies de finançament; així tenim com exemples la campanya de «pastilles pel dolor aliè» on es compren caramels a les farmàcies, o la cursa Oxfam Intermón Trailwalker que s'organitza anualment. A partir d'ara Casavells no només serà conegut pel seu entorn privilegiat que fa que sigui molt atractiu pel turisme, per la idiosincràsia dels seus habitants, per tenir un nucli molt bonic, pels seus artistes o pels seus pagesos que treballen una de les valls més fèrtils de la comarca. També hi tindrem una acadèmia per a professionals humanitaris; i si veieu al poble una gran antena amb bandera de Metges Sense Fronteres, un Land Cruiser amb adhesius de prohibit armes, i gent que no coneixeu parlant amb walkie-talkies..., de moment no us espanteu! L'equip de Re Acció Humanitària està fent una altra sessió de formació.

agenda

 Del 27 de juny al 12 d'agost - Casal Estiu en Verd i Fem de Naturalistes		Dissabte 2 de Juliol - IX Sardinada Popular a la Plaça del Firal	 CINEMA A LA FRESCA CORÇÀ: Tots els dijous del mes de juliol	Divendres 5 d'Agost
Dissabte 6 d'agost HAVANERES A LA FRESCA			Cinema a CASAVELLS 5 i 26 d'agost TRACTOKAMA CASAVELLS 11 de setembre	Setembre 2 - 3 - 4 FESTA MAJOR CASAVELLS
24 DE SETEMBRE VISITA GUIADA PEL MUNICIPI	25 DE SETEMBRE TROBADA GEGANTERA		30 de Setembre, 1 i 2 d' Octubre FESTA MAJOR DE CORÇÀ	

SOLUCIONS A LES 10 DIFERÈNCIES

el poble opina

GALLINES FELICES

Cristina Juanola

A Casavells tenim uns veïns que fan "venda de proximitat". Es tracta de la venda de productes agroalimentaris, procedents de la terra o de la ramaderia o bé com a resultat d'un procés d'elaboració o de transformació que es fa en favor del consumidor final, directament o mitjançant la intervenció d'una persona intermediària.

Això és el que fa la Roser Alsina. Ella ven ous de gallines criades i cuidades a l'estil més pur i casolà que coneixem tots els que hem crescut i viscut a poble. Té tres galliners en un camp amb molt d'espai, on els animals poden córrer lliurement i s'alimenten d'herba i cereals. Mai mengen pinso per engreixar. I els ous es posen a la venda en una paradeta que hi ha instal·lada al carrer Montgrí. Si us hi atureu veureu que hi ha un cartell que hi posa "Gallines Felices". El procediment és molt senzill; a dins la paradeta hi ha els ous amb caixes de sis amb el logotip que garanteix aquest tipus de venda. També hi ha una petita caixa on es dipositen els diners.

Bé, autoservei còmode i pràctic, sense intermediaris. I per tots aquells que puguin pensar en la bona conservació del producte, estan dipositats dins d'una nevera. Penseu també que la propietària d'aquesta venda de proximitat passa controls de sanitat.

Animeu-vos a fer una bona truita de amb ous de gallines criades amb una bona alimentació.

SOLUCIONS

Solucions als mots encruats

Horizontals: 1. Basilissa. 2. Macedonia. 3. Elna. 4. Istme. 5. Oat. 6. Roralc. 7. Ipot. 8. Rn. 9. A. Memoriol. 10. Revrapse. A

Verticals: 1. Mepoc. 2. Ballarin. 3. Acnatep. 4. Seat. 5. Id. 6. Toma. 7. Inserir. 8. Sitrà. 9. Sam. 10. A. Escarola.

Solució a les Xifres Romanes

5: Nota musical: MI

6: Agrupació política: CiU

les 10 diferències

FUSTERIA GENERAL · MOBILIARI DE CUINA INTERIORISME

BASA COMA

FUSTERS

www.basacomafusters.com

c/ Montseny, 18
Corçà, 17121
basacomafusters@gmail.com
Tel. 972 630 053
Mob. 627 490 636

DISTRIBUIDOR AUTORITZAT
 Delta Cocinas

**DEMANEU PRESSUPOST
SENSE COMPROMÍS!**

Ajuntament de
Corçà

Diputació de Girona